

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Odgovor na odgovor o deželnem gospodarstvu.

Ko sta bivši poslanec ps. Mandelj in bivši deželni glavar posvetila v deželno kranjsko gospodarstvo, je skušal dr. Lampe opravičiti svoje spekulacije. Napisal je v „Slovenec“ več odgovorov v katerih se je postavil na neko visoko stališče vsevednosti in vseumojčnosti in nezmetljivosti. O Mandlju in Sukljuetu je govoril precej zabavljivo in je hotel na ta način prikriti svoje račune. Privoščil si je vsakega po svoje. Njegov ton je bil prav lampetovski. Na to mu je Mandelj odgovoril v mirnem tonu, ker mu vzgoja socialno stališče in dostojnost branijo, da bi žaljive napade odbijal z enakim orožjem.

V kratkem in jedrnatem odgovoru je Mandelj zavrnil Lampeta. V svojem odgovoru piše: Ureditv deželnih financ — naloga deželnih poslancev. Brezdvomno je deželni odbor oni forum, kjer se sklepa o ureditvi deželnih financ, zmoten pa je nazor, ki zveni iz besed kritika, da bi se deželne naklade direktno ali indirektno plačujoči deželani ne smeli zanimati za finančno gospodarstvo.

Ponesrečena kalkulacija. Z veliko slastjo in kritik popadel moj kalkulacijski izkaz na 237. strani „Vede“. Povračilo deželnemu zakladu iz melioracijskega posojila v znesku 812.121 K 68 v v letu 1907. se nanaša na izdatke deželnega zaklada v l. 1900.—1906. in ne na leto 1907. Vkljub temu, da se je premoženjska bilanca zvišala za omenjeni znesek v letu 1910, v kalkulacijskem izkazu ni pravilna. Gospod kritik je to malenkostno stvar razblinil z namenom, da predstavi celi spis kot neobjektivno in pogrešen.

Iznajdba o „znižanem osnovnem premoženju“. V celnem spisu ni na nobenem mestu govora o osnovnem fondu niti o osnovnem deželnem premoženju. Tudi nima stvarjo absolutno nič opraviti tisti poldrugi milijon obližacij, o katerih se more vsakdo, kogar je volja, natančno podučiti iz znanega Lindnerjevega spisa o deželnih financah. Kako vendar pride gospod kritik na to čudno misel? Na straneh 237—242 „Vede“ izvajam, da pri preloži, kako stoji deželno gospodarstvo, in merodajna le bilanca deželnega zaklada, ampak, da je upoštevati vse aktivno in vse pasivno stanje, tedaj tudi ono, ki je izven računa deželnega zaklada. Morebiti bi bil kritiku bolj ustreget, da sem podal detaljniji izkaz o aktivnem stanju posebej in o pasivnem stanju zopet posebej ter na podlagi skupnih svot aktiv oziroma pasiv dognal presežek aktiv čez pasiva, kakor da sem krenil po drugi poti. V svojem spisu sem namreč navel zaklade z njihovim aktivnim saldum koncem l. 1907, oziroma 1910. Po odšteti svote javnih dolgov sem dobil za leto 1907. okrogli znesek K 2.802.000 in za l. 1910. pa K 2.320.000, katere svote značijo presežek aktiv čez pasiva. Ako sem ta presežek označil kot čisto imovino, to na stvari absolutno ničesar ne izpremeni, ker je za pazljivca bralca povse jasno, za kaj da gre.

Na tozadevno zmerjanje in dalje na nemško očitanja, povem pa to-le:

Deželne finance koncem l. 1907. niso bile slabe, tudi koncem leta 1910. še ne, vendar pa že na začetku poti, ki pelje nizdolu v slabe finance. Zakaj? Ker se ne upošteva načelo, da se morajo redni izdatki dež. zaklada pokrивati docela z rednimi dohodki. To načelo

se mora v naši deželi tembolj upoštevati iz razloga, ker je deželni zaklad razbremenjen za izdatke cestnih zgradb in melioracij vsled najetja melioracijskega posojila. Najemanje višjih dolgov v delno pokrivanje rednih potrebščin deželnega budžeta je brezdvomno mogoče izvajati še več let, končno pa se pride v zagato, iz katere preostane le en izhod: prav običajno zvišanje deželnih doklad in na jetje posojila za konsolidiranje višjih dolgov. Zadržje pa pomeni obremenitev tudi bodoče generacije in za stvari od katerih nima nobene koristi.

H koncu še odgovor na očitjanje, da nimam nobene ideje, kako urediti deželne finance.

Ko sem bil še mandatar v deželnozbornski večini in za finance soodgovoren, sem imel in zastopal idejo, kako vzdržati ravnovesje v rednem budžetu, namreč: varčevanje z razpoložnimi sredstvi in zmerno zvišanje deželnih doklad; v sedanjem izpremenjenem razmerju pa nimam poklica niti potrebe nadlegovati odgovorno večino s kakršnimkoli nasvetom.

POLITIŠKA KRONIKA.

Nazadovanje Poljakov na Pruskem. Ljudsko štetje na Pruskem je izpadlo skrajno neugodno za Poljake. Prusija ima okroglo 40 milijonov prebivalcev, med katerimi so našli 3 in pol milijona Poljakov. Poljaki zlasti nazadujejo v okraju Danzig in Oppeln, njih število se je zmanjšalo precej tudi v pruski Sleziji. Nazadovanje Poljakov je popolnoma razumljivo. Kdor pomisli, kako barbarskih sredstev se poslužuje pruska vlada in neniški parlament v svrhu raznarodovanja Poljakov se temu ne bo čudil. Toda kljub vsem nasilnostim Nemci vendar niti približno niso zadovoljni z rezultati. Zlasti na gospodarskem polju ne morejo Nemci doseči nikakih pozitivnih uspehov. Komisija za naseljevanje Nemcev na poljskem ozemlju je sicer od l. 1886. kupila že 385.000 ha poljskega ozemlja, toda Poljaki so si nasprotno v tej dobi pridobili nad 50.000 ha nemškega ozemlja. Dočim Poljaki na vzhodu nazadujejo, njih število na zapadu, zlasti na Westfalskem in v renskih pokrajinah, silno narašča. V mnogih občinah so poskočili od 10 na 25 odstotkov, v nekaterih občinah pa dosegli že skoro polovico prebivalstva. Raznaroditev Poljakov Nemci nasilnim potom torej gotovo ne bodo dosegli.

Spor med mohamedansko duhovščino v Bosni. Med bosensko duhovščino in njenim poglavarjem Saracem vlada že precej časa hud spor radi uprave mohamedanskih cerkvenih posestev. Večina duhovnikov se je postavila na stran ravnateljstva v Vakufu in se odločno izrekla proti nakanam duhovnega poglavarja Sarca. Vlada se je seveda v začetku postavila odločno na stališče Reis ul Ulema Sarca, toda to je imelo za posledico, da je izgubila ves svoj vpliv na mohamedansko duhovščino. Vlada je sprevidela sedaj svojo napako in pozvala Sarca, naj vložijo prošnjo za vpokojitev. Sarac je tudi to storil.

Novo srbsko posojilo. Srbska vlada je sklenila najeti novo posojilo in sicer v znesku 150 milijonov frankov. Denar se bo porabil večinoma v svrhu, da se razširi v Srbiji železniška mreža. Za posojilo bo vlada naprosila Francijo in je tozadevno že pričela pogajanja z večjimi francoskimi bankami. V Parizu je v svrhu najetja posojila odšlo več zastopnikov srbske vlade.

Česka v velikih finančnih stiskah. Kraljevina Češka se ima sedaj že par let boriti z velikimi finančnimi težavami. Finančna kriza je kakor znano nastala radi češko-nemškega spora, ki je onemogočil delovanje češkega deželnega zbora. Brezplodna pogajanja med obojema narodnostima krizo le še povečujejo in treba je nujne pomoči. Deželne blagajne bodo baje že meseca septembra popolnoma prazne. Da odpomore obupnemu finančnemu položaju, v katerem se nahaja češka dežela, je odpoval cesarski namestnik knez Thun na Dunaj, kjer je imel s sekcijским šefom finančnega ministrstva baronom Engлом daljšo konferenco, na kateri se je obravnavalo, kako bi bilo Češki mogoče od pomoči iz trenutne zadrege.

DNEVNI PREGLED.

List za listom pada. Voditelji klerikalne stranke in poslanci S. L. S. so reveži. Kadar grejo v deželno zbornico, ne obesimo v pred sobi le klobukov, temveč puste tudi glave zunaj na kljukah. Vsi poslanci pa, ki so izvoljeni morajo takoj po svoji izvolitvi podpisati že izjavo, da odlagajo svoj mandat. Če klerikalni poslanec ni povolji dr. Susteršiču, podstavi le datum na dotično izjavo in »kazen doleti neizpokošenca«. Polanca, ki so ga danes povzdigovali v nebesa, ga jutri že označijo pred volilci za ignoranta itd. Tako so naredil z Mandljem in tako delajo z Sukljeto. Včerajšnji „Slovenec“ pravi Sukljetu: »Liberalni list sicer dela v enem oziru pl. Sukljetu krivico, a mi nismo poklicani ga braniti.« Kje je pa zdaj tista ljubezen dr. Kreka, ki je po ljubljani pl. Sukljeta na ljubljanskem kolodvoru? »Slovenec« poljublja Sukljeta vse drugače!

Ljubljanski čuki prosjačijo po Ljubljani. Vse jim tekne, tudi naprednjakov kronce so jim dobrodošle. Oklic na prošnji pravi, da je orlovska organizacija mogočno bojno telo katoliških Slovencev na kmetih. Ta organizacija je pa baje za Ljubljano še večjega pomena. Tukaj baje preže na vseh straneh zapeljivci, da ujamejo mlade in še neizkušene fanta v svoje mreže. Na to sledi fehtarija: denar, denar. Ker velik del telovadcev tvorijo vajenci, ki v prostem času potrebujejo poštenega razvedrila v poštenih družbi. — To je res poštena družba! Kje je več ubijalcev in pretepačev kakor ravno v tej družbi klerikalnih vzor-fantov. Pri sodiščih so sodni dnevniki polni imen zapeljanih fantov po klerikalnih organizacijah. »Nasprotniku nož v srce«, ta Krekov in Terseglovov nauk vodi danes po kmetih obžalovanja vredne, krvave sadove. Poštenjaki in poštena družba! O tem bi ljubljanskim čukom ljubljanske tercijalke, posebno pa marinarice iz Most in Štepanje vasi napisale dolgo skandalozno storijo o ponočnem življenju klerikalne mladine in čukov. Klerikalni čukovski vodje so proglasili načelo: najprej vera, narodnost je postranska stvar. Organizacijam, ki se ravna po teh za nas Slovence naravnost samomorilnih načelih, ne dajte niti groša, kdor se pokaže pri Vas z nabiralno polo, pokažite mu vrata. Če se obotavlja, pomagajte čuku s primernimi sredstvi v primeren položaj na cesti! Odločno pa moramo obsojati nekatere naše trgovce in obrtnike, ki se v svoji politični neznačajnosti in babji strahopetnosti poniža, da podpira tako protinarodno stvar. Značajnemu človeku, ki izdeluje in prodaja solidno blago, ni treba hinavščine. Posebno močno je tokrat podprl čuke

Regoršek nast. Jagodic, nekdanji navdušeni Sokol in zalagatelj sokolskega blaga, ki je daroval kar celih 20 K. Poleg imen Pegan, Susteršič, Lampe so na nabiralni poli tudi imena trgovcev, ki si s takimi darovi delajo pri narodnem občinstvu slabo reklamo!

Hrvaški dijaki hočejo na vsak način buditi pozornost. Včeraj so šli mimo Narodnega doma in so peli dovolj neubrano neke pesmi. Sploh so precej glasni po ulicah. — Mi mislimo, da je to neotrebno, ker vemo, da so tu in tudi vemo, da so prišli častiti stranko, ki s svojimi čini ne zaostaja za Cuvajem. Zato se slovensko narodno občinstvo zanje ne bo navduševalo. Slišali smo, da so hrvaške študente že parkirali na ulici nahrušili. Mislimo, da je tudi to nepotrebno. Spomnimo pa naj na to, da l. 1909. niso smeli slovenski in češki dijaki ob priliki III. rad. shoda niti skupno hoditi po ulicah — še manj, da bi peli. Mi privoščimo vsakemu svobodo, vidi pa se, kako je dovoljeno enemu, kar je drugemu prepovedano. Hrvaški dijaki pa so lahko prepričani, da tudi s pohodi po Ljubljani ne bodo navdušili ljudi zase.

Srečna Ljubljana. Glede cerkva se Ljubljanci ne morejo pritožiti in ima vsakdo dovolj prilike, da v poljubnem kraju Ljubljane zadosti svojemu verskemu čuvstvu. A po novem volilnem zakonu za Ljubljano, bodo cerkve tudi velikega pomena za občinske volitve, kar dosedaj v Ljubljani niso bile. Sedaj bodo v Ljubljani kakor na Dunaju nalepljali volilne plakate na cerkvena vrata. V cerkvi bode pa grmel glas o volilnih sleparjih, namesto o krščanski usmiljenosti — s prižnic. Zato je bilo potreba postaviti še nov volilni lokal v Ljubljani. Zato bodo polagali danes temeljni kamen za novo jezuitsko cerkev na Elizabetni cesti v Ljubljani. Srečna pa Ljubljana in nje prebivalstvo, pri katerem bodo pobirali »pobožni bratje« denar za to cerkev. — Res ni nujneje potrebne stvari v Ljubljani. Če bi danes živel še Kristus, je gotovo, da bi prvo šel po cerkvah jezuitov in bi pogljal »politične prekuovalce« iz božjega hrama.

Inkvizitorji zopet natezajo natezalnice. Slovenska javnost je do danes že lahko spoznala, da so naši klerikalci brezdomovinci in hijene, ki so zmožne izkopavati trupla svojih sovražnikov in ogledati njih kosti. Naprednjake denuncirajo, postopajo v uradih pristrano proti njim in jih preganjajo. Kar po cele stanove preganjajo in terorizirajo. Danes ni varen pred njimi ne slovenski delavec, ne obrtnik in ne trgovec, ne uradnik. Noben stan pa ni preostal toliko divjaštva od strani klerikalcev, kakor slovensko napredno učiteljstvo. Dan na dan ga bičajo v mestu in na deželi. Zadržja seja deželnega šolskega sveta je bila zopet taka inkvizitorska skupščina. Klerikalci, to se pravi dekan Lavrenčič in župnik na Rovi so se zakleli zoper tamošnjega učitelja Iv. Šmajdka. Orožje jim je bil slavnostni in »odločni« nadzornik Gabršek. Župnik ni mogel videti učitelja Šmajdka in zato je bil v zadnji seji prestavljen na Krtno. Ta prestava je tako nekaj nezasišane, da nimamo dovoljnih izrazov za povzročitelje te afere. Znano je, da je Šmajdek najbolje kvalificirani učitelj v kamniškem okraju. Njegova delavnost je splošno znana. Če bodo klerikalci preganjali dobre učitelje, potem zaslužijo njih poslanci, da jih ljudstvo poplača. Ljudstvo mora protestirati proti takemu slučaju, ker če bode to divjanje klerikalne svojati trajalo dalje, potem uničijo najboljše učne moči. Ljudstvo v Rovih

LISTEK

CONAN DOYLE:

Zgodbe napoleonskega huzarja

Divji hrup izbruhn okrog mene. »Vohun! Vohun! Obesite ga!« je zarjul iz kota debel glas, in tucet drugih glasov mu je pritrdilo. Jaz pa iz vlečem mirno žepno ruto in si otepm prah s kosmatega našitka na rokavu. Vlada iztegne suhe roke, in spet nastane globoko molčanje.

»Podajte nam torej svoj izkaz in povejte, kaj nam imate sporočiti!«

»Moj izkaz je moja uniforma, sporočilo pa je namenjen samo vašim ušesom!«

Potegnil si je z roko po čelu, kakor človek, ki si ne ve več svetovali, kraljica pa mu je z vnuemo nekaj prigovarjala. Naposled je izpregovoril s trudnim glasom:

»Pravkar se posvetujem s svojimi zvestimi podaniki; nobenih skrivnosti nimam pred njimi in menim, da je le pravično, če vedo tudi oni, kaj mi ima cesar povedati v tem važnem času.«

Mrmranje odobravanja je preletelo vrste in vse oči so se uprle vame. Vraga, moja naloga ni bila lahka! Rajši bi bil imel nagovor na svojih osemtiso huzarjev kakor na to občinstvo. Toda uprl sem oči trdno v kraljevo lice in rekel z glasnim, daleko slišnim glasom isto, kar bi mu bil povedal med štirimi očmi:

»Mnogokrat ste zatirjali cesarju svoje prijateljstvo; prišel je čas, ko vam ga je dano dokazati. Ako hočete držati z njim, vas nagradi, kakor more nagraditi samo on. Njemu je lahka. Povišati kneza v kralja in mahno deželico

v veliko silo. Pogledi njegovi se upirajo na vas; škoditi mu morete le malo, on pa vas lahko uniči. Ta hip koraka z dvostotiso možmi čez Reno. Slehera trdnjava v deželi je v njegovih rokah. Čez teden dni bo tukaj, in če ga izdaste, se Bog usmili vas in vašega naroda. Vi mislite, da je oslabljen, ker nas je par ozeblo lansko zimo. Poglejte!« vzkliznem, kažoč na svetlo zvezdo, ki je sijala skozi okno ravno nad vladarjevo glavo, »to je zvezda cesarjeva! Kadar se ona razleti na kose, pogine tudi on — ne preji!«

Ponosni bi bili name, prijatelji, da ste me videli in poslušali, zakaj rožljaj sem med govornim sabljom in vihliti svoj dolman, kakor da stojim na dvorišču moj polk pripravljen na boj. Močje so me poslušali vsi navzoči, toda vladarjev hrbet se je krivil vedno bolj, kakor da breme, ki pritiska nanj, presega njegove moči. Ozrl se je z negotovim pogledom.

»Dali smo besedo Francozu, da je govoril za Francijo,« je dejal. »Zdaj naj govori še Nemec za Nemčijo.«

Ljudje so se spogledali vprašujoče in šepetali med seboj. Moj govor je moral biti po mojem mnenju zelo učinkovit, kajti nihče si ni upal izpregovoriti zoper mojega cesarja. Kraljčine oči so se bliskale v pričakovanju; naposled prekine molk s svojim jasnim glasom: »Ali mora dati ženska odgovor temu Francozu? Ali ni nikogar med strelci Lützowa, ki bi znal rabiti jezik enako dobro kakor meč?«

Z glasnim ropotom se je podrli miza v kotu, in na stol je skočil mladenič — bled, drzen mladenič z ognjenimi očmi in kuštravi las. Sablja mu je visela nizko ob strani, jahalni škornji so mu bili poškopljani z blatom; toda žar navdušenja je plamenel v njegovih očeh — ogenj, kakršnega še nisem bil videl dotlej.

»Körner je, Körner!« je šlo od ust do ust. »Mladi Körner je, pesnik! Ah, glejte, peti hoče, peti hoče!«

Da, pel je. Začel je s sladkim, sanjavi glasom. Pel je o starodavni domovini, materi svojih bogotov, o njenih cvetnih, solčnih livadah in bogatih mestih, o slavi davnih junakov. Kmalu pa so se izpremenili ti laskavi zvoki; po dvorani je zadonel kakor trombe glas. Kajti zdaj je pel o Nemčiji, kakršna je danes — poplavljenja s sovražniki, v ponižanju in sramoti! Toda nič več noče ostati takšna; orjak se budi in tare svoje sponce. Mari je, življenje preveč dragoceno, da bi ga posvetili domovini? Čemu se bati smrti na polju časti in slave? Mati, velika mati, ključ svoje otroke na pomoč! Ali ne slišite njenega zdihovalja v ponočnem vetru? Ali pridete? Ali pridete?

Ah, strašna pesem! In tisti oduševljeni obraz, in jasni, kovinskozvoni glas moža! Kje smo ostali mi trije, jaz, cesar in Francija! Možje so skakali na mize in stole, rjuli odobravanja in se vedli kakor nori, da, celo ihteli so, in solze so jim tekale po licih. Körner je bil skočil s svojega stola, in tovariši so ga pozdravljali, mahaje z golimi sabljami. Kralj pa je vstal, in lahna rdečica mu je pokrila lice, ko je izpregovoril:

»Polkovnik Oéard, slišali ste odgovor; sporočite ga svojemu cesarju. Otroci, kocka je padla; vaš vladar bo stal na vaši strani!«

Pripognil je glavo, v znak, da sklepa zborovanje, in ljudje so se razšli, da raznese novico po mestu. Stori sem bil vse, kar je bilo v moji moči, in sem se zdaj rad prepustil tej živi reki, da me je odnesla s seboj. Česa mi je bilo še iskati v gradu! Prejel sem bil odgovor; zdaj ga je trebalo sporočiti gospodarju. Le naglo

proč od tod! Pred vrati sem se ločil od množice ter krenil iskati svojega konja.

Cisto tema je bilo tam pri hlevih, in ravno sem se oziral, kje bi bil kak hlevar, ko me prime nekdo od zadaj za obvede roki. Druge roke mi stisnejo zapestja in vrat, ob ušesu pa začutim mrzlo cev pištole.

»Da mi ne pisneš!« zarolni nad mano srdit glas. »Imamo ga, gospod stotnik!«

»Vajeti tudi?«

»Tudi!«

»Vrzi me jih čez glavo!«

Mrzli jermen mi leže okrog vratu. Ta frenotek se prikaže iz hleva konjar z veliko svetilko, hoteč si ogledati prizor, jaz pa zapazim okrog sebe polno divjih lovcev v črnih plaščih in kučmah, kako me gledajo z resnimi obrazi. »Kaj namerjate z njim, gospod stotnik?« vpraša neki glas.

»Obesim ga na vrata!«

»Poslanca?«

»Poslanca brez izkaza!«

»Kaj poreče kralj?«

»Prijatelj, ali ne vidite, da je kralj ravno s tem primoran stopiti na našo stran? Kakršno so zdaj reči, lahko do jutri izpremeni svoj namen — nasilstva nad huzarskim oficirjem pa mu cesar ne odpusti nikoli!«

»Ne, ne, Von Strelitz, to ne gre!« se za sliši tretji glas.

»Ne gre? Pokažem vam, da gre!«

Silen potegljaj za vajeti me vrže skoraj na tla. Tisti hip pa zažvižga po zraku sablja in pre seka jermen komaj dva palca od mojega vratu. »Hudiča, Körner, kaj počenjate! To je ven čar očitna upornost! Ali hočete, da obesimo vas?«

[Daleč!]

Cementne cevi
v vseh merah,
barvaste plošče
itd.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Komp., Ljubljana

Pisarna, delavnica in skladišče na Tržaški cesti. — Telefon šte. 296.

Stopnjice, bal-
koni, spome-
niki, stavbni
okrasni itd.

doma ob pol 8. uri. Na shodu bodeta govorila med drugim tudi češka poslanca Fr. Buřival in V. Choc.

Sokolci-jedenci se zbirajo za zlet v Šiško točno ob 1. popoldne na dirkališču pod Tivoli. Danes, v nedeljo, ob 4. uri popoldne prisplo dragi nam bratje iz zlate Prage v belo Ljubljano. Kdor more, naj se potruži pozdraviti drage goste na postaji ali pa zvečer ob 7. uri na vrto Narodnega doma, kjer se vrši gostom na čast prijateljski večer. Nar. soc. izobr. dr. »Bratstvo« uprizaro ob tej priliki enodejanko »Raztresenca«. Svira godbeni odsek »Bratstva«. Na svidenje!

Pevske slavnosti na Proseku dne 8. septembra povodom 25letnice pevskega društva »Hajdrih«, se vdeležijo pevsko društvo »Slavec« iz Ljubljane korporativno z društveno zastavo. Posredovalnica »Društva slov. trg. potnikov« v Ljubljani išče tri potnike manufakturne, enega čevljarke in enega galanterijske stroke, spretno, solidne in dobro uvedene, za Planiške dežele in Primorsko. Interesentje naj se blagovolijo obrniti na imenovano društvo, s povratno znamko za odgovor, nakar se jim naznanijo naslovi. Odbor.

Slovensko zidarsko in tesarsko društvo opozarja in vabi vse prijatelje društva na svojo društveno veselico, katera se vrši danes, (nedelja 4. avgusta) ob 4. uri popoldne na lepem senčnatem vrtu restavracije »Novi svet« na Marije Terezije cesti. Vstopnina je malenkostna, 40 vin. od osebe. Zabave bo pa dovolj. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Iz Logatca, Petindvajsetletnica logaške moške podružnice Ciril-Methodove družbe, ki se vrši dne 4. avgusta t. l. in pri kateri sodeluje slavno pevsko društvo »Slavec« in godba c. kr. pešpolka št. 47 iz Gorice, se vrši pri vsakem vremenu, ker je prvomestnica ženske podružnice gospe Josipina Mazi prepustila odboru za slučaj neugodnega vremena v svojem hotelu vse gostilniške prostore na razpolago. Slavnostni govor je prevzel iz posebne prijaznosti blaginjak osrednjega odbora gospod c. kr. notar Aleksander Hudovernik. Brezdvomno bode povišala slavnost tudi okolnost, da položi odbor slavnostnega dne popoldan ob 3. uri na Dol. logaškem pokopališču na groba do sedaj zamrlih podružničnih ustanoviteljev in prvomestnikov g. Adolfa Ribnikarja in Tomo Tolazija vence, pevsko društvo »Slavec« pa zapoje pri tem par nagrobnic.

Proces proti atentatorju komisarja Cuvaja.

Peti dan razprave.

Zasliševanje glavnih obtožencev je končano. Sedaj so prišli oni na vrsto, ki so vedeli za Jukičovo nakano, a stvari niso hoteli javiti policiji.

Vladimir Badalič, trgovski akademik, je izjavil, da so Jukičeve nazore o komisariatu odobraval vsi, ker nihče ni zadovoljen z razmerami na Hrvaškem. Prizna tudi, da se je z drugimi dijaki udeležil zadnjega izleta v Belgrad, kar pa ni ničesar nepostavnega. Bastajič, ki je rodom iz Srbije, je dal Jukiču bombo, katero je pa Badalič na povratku čez Savo vrgel v vodo. Na vprašanje državnega pravdnika, zakaj stvari ni takoj prijavil policiji, je Badalič odgovoril, da je storil svojo dolžnost, nasprotno pa ni storila svoje dolžnosti policija, ki je že 14 dni poprej vedela, da bo Jukič izvršil atentat, a tega ni hotela preprečiti. Kar se tiče zapisnika, priča odločno izpove, da je njegova izpoved falzificirana.

Drž. pravdnik: Ali se je pri izletu res klicalo: Živeli Hrvatje, dol z Avstrijo!

Badalič: To ni res, vem pa, da se je pri izletu sviral avstrijska cesarska himna in da je bila v neki dvorani slika cesarja in kralja Frana Josipa okrašena s cvetjem.

Drž. pravdnik: Ali se je res govorilo, da se morajo Hrvaška, Bosna, Dalmacija, Istra in slovenske dežele združiti s Srbijo in da bo kralj te nove države srbski prestolonaslednik Aleksander? (Smeh med občinstvom.) Ali se je res govorilo, da ima sedaj Srbija boljše to-pove kakor Avstrija, in da bo zaradi tega lahko Avstrijecem vzela Bosno? Ali se je res govorilo, da bo Avstrija morala za slučaj vojne postaviti na rusko mejo pol milijona, na italijansko mejo pa tudi pol milijona vojakov in da bo vsled tega Srbom lahko poraziti avstrijsko vojsko. Ali je res, da je bivši vojni minister in general Živković rekel v oficirski domu: Jaz ne pušim in ne pijem, samo da doživim čas, ko bom lahko streljal na Avstrijo.

Badalič: Nič ne vem in ničesar nisem čul. Zagovornik Badaličev dr. Budisavljevič se je protivil, da državni pravdnik stavlja takšna vprašanja, toda predsednik je dovolil. Ko je državni pravdnik končal s svojimi vprašanji je dr. Budisavljevič izjavil, da ne bo stavil nobenih vprašanj, ker je itak nedolžnost njegovega klijenta več kakor evidentna.

Kot deveti obtoženec je bil zaslišan 20letni Dušan Narančič, rodom Srb iz Nevesinje v Hercegovini, eksternist na realki. Pri Narančiču je Jukič stanoval in samo to je krivo, da je bil le-ta obtožen.

Izjavil je, da se ni nikdar družil z Jukičem, da si sta stanovala skupaj, ker je on redno kasneje zahajal domov. Udeležil se je tudi izleta v Belgrad.

Dr. Prebeg: Kakšno dostojanstvo pa ste vi imeli v stenjevaški republiki.

Narančič: Jukič me je imenoval za ministra zunanjih poslov.

Dr. Prebeg: Zakaj ravno za ministra zunanjih poslov?

Narančič: Ker sem bil vedno še zunaj, ko je on prihajal domov.

Nato je bil kot deseti obtoženec zaslišan 22letni Vatroslav Dolenc, doma iz Hrašča, učiteljski pripravnik IV. letnika.

Dolenc je izpovedal, da so ga v preiskavi neprestano mučili in da mu je preiskovalni sodnik rekel: Ako ne boste govorili, bom napisal dve tri besede, ki bodo vas stale življenje. (Velika senzacija.)

Kot 11. obtoženec je bil zaslišan 21letni Josip Šarinič, doma iz Poreča, učiteljski pripravnik. Izjavil je, da je obtožnico razumel samo toliko, da ni kriv.

Kot zadnji obtoženec je bil zaslišan 19letni Stjepan Galogaža, rodom Srb iz Topuskega, šestšolec v gimnaziji. Izpovedal ni ničesar drugega, kot to, da mu je Jukič nekoč rekel, da bo izvršil atentat na Cuvaja na Telovo.

Šesti dan razprave.

Zaslišanje priči.

Včeraj se je pričelo zasliševanje priči.

Kot prvi svedok je bil zaslišan policijski agent Anton Fučkar, katerega je Jukič na svojem begu težko ranil. Svedok je opisoval dogodek, kako je zasledoval Jukiča in kako je le-ta ustrelil nanj. Krogla iz Jukičevega revolverja mu še zdaj tiči v telesu. Zahteva 2000 kron odškodnine.

Priča Ulrik Donadini, dijak 8. razreda realne gimnazije, je izpovedal, da mu je nekoč Jukič rekel, da bi bilo treba Cuvaju poslati pismo, v katerem bi bile neke vrste Hofrichterjeve pišule.

Med zaslišanjem Donadinijevem je vstal Neidhardt in zaklical: »Vsaj ta več ve o Jukiču kakor mi, a on je prost, ni smo pa obtoženi.«

Nato sta bila zaslišana kot priči Jožef Brkič in Teodor Huber. Huber je izjavil, da je smatral Jukiča za zelo poštenega, a zelo eksaltiranega človeka. Nekoč mu je Jukič rekel, da v dveh dneh lahko napravi človeka, da postane nor.

Svedok Ivan Radič je izpovedal, da je poznal Jukiča že v Sarajevu. Zdel se mu je abnormalen že zategadelj, ker je nekoč rekel, da bo Narančiča ubil, ker mu hoče vzeti njegovo Milico v Stenjevcu.

Predsednik: »Pa to je vendar nekaj naravnega, v tem vendar ni nič abnormalnega.« (Smeh.)

Radič je nato pripovedoval, da so ga v zaporu silno mučili in da mu niti hrane niso privoščili. V 24 urah, ko je bil v preiskavi, ni dobil drugega kakor malo skledico graha. Hrane, ki so mu jo dnevno pošiljali z doma, pa sploh ni dobival.

Nato sta bila zaslišana dijaka Vladimir Vrkljan in Peter Dimić, ki nista izpovedala ničesar posebnega.

Med zaslišanjem Dimičevem se je dvignil obtoženec Šarinič ter zaklical: »Ti so vse vedeli, a največ je vedela policija, toda samo nas so zaprli in obtožili; meni se zdi, da hoče nekdo iz tega procesa izveličati masten političen profit.«

Drž. pravdnik: Prosim, g. predsednik, da zabranite takšne opazke.

Zagovornik dr. Popović: »Kaj pa je rekel? Kdo pa je ta nekdo? Čemu se neki razburjate?«

Drž. pravdnik je nato v veliki zadregi umolknil.

Priča Žuleh in Cuvajev šofer Martinčič nista došla k obravnavi. Zato so njihove izpovedbe samo prečitali. Nato je predsednik odredil odmor.

Po odmoru so se čitali spisi. Izmed teh spisov je zanimiva samo izpoved Cuvajeva. Cuvaj je izjavil, da je slišal samo strel, ni pa vedel, zakaj gre. Ob koncu ulice je videl stati gručo mladih ljudi, katere je pozval, naj atentatorja zasledujejo. Nihče izmed ljudi pa se ni ganil in mirno so pustili, da je atentator utekel.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

SLOVENSKI UMETNIKI NA RAZSTAVI V BELGRADU.

Belgrad, 3. avgusta. Predsedstvo narodne skupščine je nakazalo 15.340 dinarjev za nakup slik na IV. jugoslovanski umetniški razstavi. Izmed slovenskih umotvorov so bile nakupljene te slike: Iv. Vaypotič »V vasi«, H. Gerbič »Grad«, Peter Zmitek »Pod bukvo« in M. Jama »Mlin«. Mestna občina je kupila te-le slovenske umotvore: Iv. Grohar »Jesenski gozd«, M. Jama »Stein na Donavi« in R. Jakopič »Eva«.

BOJ ZA PREDSEDNIKA V AMERIŠKI UNIJI.

Washington, 3. avgusta. Predsednik Združenih držav Taft je izjavil, da bo njegovo geslo v predstoječi volilni borbi za predsedniško mesto čuvanje ustave in vzdrževanje dosedanjih državnih odredb. Povdarjal je tudi, da bo deloval na reguliranju trustov in ostro nastopil proti postopanju demokratske stranke v vprašanju mornariškega programa, po katerem bi se imeli zgraditi vsako leto dve vojni ladiji.

GLASOVI O GRŠKO-BOLGARSKI ZVEZI.

London, 3. avgusta. »Times« prinaša vest, da v londonskih diplomatskih krogih prevladuje mnenje, da obstoji med Bolgarsko in Srbijo na eni in med Bolgarsko in Grško na drugi strani neka vrsta definitivnega sporazuma. Z drugih virov se zopet poroča, da so odnosi med Bolgarsko in Grško zelo dobri, toda o kaki posebni zvezi ni govora.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Na prodaj je prav po ceni sledeče: 1 čisto nov eleganten gugalknik za vsako osebo, štedilnik za na plin kuhati in kopalna bana. Kje, pove »Prva anončna pisarna«. 520-3

Enodružniška hiša z velikim vrtom tik Ljubljane se odda takoj v najem. Naslov pove »Prva anončna pisarna«. 526-1

Prilicna hiša v Sp. Šiški s 4 stanovanji in vrtom se proda. Natančneje v »Prvi anončni pisarni«. 525-1

Najhitrejši SPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležganjarna 250

M. ROSNER Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne »UNION«.

Zahvala.

Ob prebriski izgubi našega iskreno ljubljene in nepozabnega soproga, očeta, brata, svaka, strica, gospoda

Zmagoslava Starina

črkostavca

se tem potom zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje.

Posebej se zahvaljujemo gosp. Jeločniku za skrb in trud, gg. stanovskim tovarišem in upravnemu odboru »Učit. tiskarne« za obilno spremstvo ob pogrebu dragega rajnika, kakor tudi vsem darovalcem prekrasnih vencev.

K sklepu še vsem drugim udeležencem ob pogrebu našo najiskrenejšo zahvalo.

Ljubljana, dne 1. avgusta 1912.

Žalujoči ostali.

Št. 25456

Razglas.

Za mestno občino ljubljansko odredjena pasja kontumacija se z današnjim dnem razveljavlja.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 2. avgusta 1912.

Župan:

dr. Ivan Tavčar, I. r.

Štampilje
vseh vrst za urade, država, trgovce itd.
Anton Černe
graver in izdelovatelj
kavčkovih štampilj.
Ljubljana, Stari trg št. 20.
Ceniki franco.

Kavarna „Central“.

Danes in vsak dan
vso noč

KONCERT

nanovo došlega dunajskega damskega elitnega orkestra.

Z velespoštovanjem

Stefan Miholič,
kavarnar.

672

kar je pokril. Napadalci so besneli; trije so zopet obležali mrtvi, popolnoma zmečkani, dva sta imela polomljena rebra in ude. Sekire so začele leteti proti odprtini, kamenje, krepejci, vsak je vrgel, kar mu je prišlo pod roko. Nihče si pa ni upal k vratom. Scas in Ocquetonville sta divjala togote. Vedela sta, da jim preganjanca gotovo uide, če odnehajo. Treba je bilo priti v hišo, naj velja kar hoče. Pograbila sta sama vsak ogromno sekiro in se zapodila k vratom. Z ovnomo popolnoma predrti vrata so padla na cesto. Sedaj je priskočilo še par pogumnejših na pomoč. Vrata so bila odstranjena, pa za njimi se je pokazala trdna barikada. Preostalo ni ničesar drugega, nego izveličati omare in kar se je nahajalo za njimi. Z okna so padale železne pručice, stolice, železo, kamenje, sekire, kar so jim nametali od spodaj in kar sta branilca našla pri roki v dvorani. Ni bilo varno stati v dosegu lučajev, zakaj oba sta izborno zadevala. Sedaj se je prijel spodaj ta za glavo, drugi za ramo, tretjemu je presekalo roko in odbilo prst.

Vsi so se zato umaknili od hiše in Ocquetonville je zahteval vrvi. Tako bi najlažje izvlekli iz veže ovire.

Napad je odbit, je dejal Passavant, videč, da so odnehali.

Ne verjamem, je menil Tannegny in pokazal na kopico vojakov, ki so se pripravljali, da stečejo k vhodu in navežejo omaro.

V tem hipu je stopil Passavant na okno. Bil je bled od napora in ves poten. Oči so se mu bliskale. Obleganci so vzprejeli njegovo prikazen z glasnim vpitjem. Priletelo je par ka-

podlegla, tako malenkostna, da ni vredno govoriti o njej. Seveda izkazati se morava!...

Ce bi govoril kdo drugi in ne plemič Passavant te besede, bi se zdele puhlo bahaštvo. Pa Hardy je govoril tako premišljeno in s tako sigurnostjo, da mu je kapitan začuden in navdušen stisnil roko. Potegnil je meč in kriknil:

— Naprej! Z vami bi se ne ustrašil celega pekla vragov. Če padem, mi bo le v čast, da sem padel ob strani tako vrlega prijatelja in tovariša.

— Glejte, ga je prekinil plemič, kako ogromno bruno vlečejo. Kaj bodo z njim?

— Ah, duše pasje, vrata mi razkoljejo, je kriknil Tannegny, ne z malim strahom za lepo rezljane vrata. Pokažem jim, tolovajem! Tako draga vrata!

Osem moč je spodaj neslo dolgo bruno, zagugalo je in je zadrevilo z vso silo proti vratom. Nato drugi, tretji, četrti. Zastavljena vrata se niso podala. Udarci so zvonko odmevali po ulici in pri vsakem zaletu bruna se je vsa hiša stresla.

Pred vrati se je gnetla vsa množica napadalcev in spremljala vsak udrih po hrastovih vratih z navdušenim kričanjem. Pri opazovanju tega početja je padla Tannegnyju dobra misel v glavo.

— Malo jih morava obdariti od zgoraj dol, je dejal obrnivši se k Passavantu. Kotel vrelega olja bi jim dobro storil.

— Hm, predno ga skuha bode že davno v hiši; vaš svet ni na mestu kapitan. Pač pa mi naglo prinesite dve silni sekiri. To okno morava podreti.

Hiša Saint-Pol.

141

Pridobivajte novih naročnikov!

Ivan Ravnihar

urar in trgovec z zlatnino in srebrnino
Ljubljana, Sv. Petra cesta 44

Za vsako pri meni kupljeno kakor
tudi popravljen uro jamčim 1 leto

Lastna delavnica za popravila in vsakršna v mojo
stroko spadajoča nova dela.

O. Bračko

Ljubljana, na Dunajski cesti št. 12
priporoča prave fine francoske parfume,
bogato zalogo rokavic
in vse v to stroko spadajoče pred-
mete v najljepši kakovosti. Vnansa
naročila točno in solidno.

Tvrška Bilina & Kasch nasl.

M. Schubert

Ljubljana, Židovska ul. 5

Priporoča svojo veliko zalogo glaze in raznovrstnih
drugih rokavic, modno blago, parfumerijo, galanterijo,
ročna dela, izdelovanje vseh vrst prevlečenih gumbov,
kakor tudi vse kirurške potrebščine kltne pasove,
ravnodržalec itd. po najnižjih cenah. Snaženje vseh
vrst rokavic. Moderna predtiskarija. Postrežba točna
in solidna. Vnansa naročila se točno izvršujejo.

JULIJA ŠTOR

Ljubljana
Prešernova ulica št. 8.

največja zaloga moških, dam-
skih in otroških čevljev, čevljev
za lawn-tenis in pristnih
goissserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev
po vseh cenah.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

naznanja

okasijsko prodajo

poletnih oblek in slaničkov za gospode in dečke, ter poletne damske kon-
tektije z globoko reduciranimi cenami.

Naznanilo.

Slav. občinstvu v ljubečnem naznanjam, da sem svoj lokal
na Rimske cesti št. 11 opustila ter da bom imela svojo
trgovino s kolesi in izposojevalnico koles
od danes naprej samo na

Marije Terezije cesti št. 14 (pri „Novem svetu“).

Priporočam se slavnemu občinstvu za cenjena nazo-
čila ter beležim z odličnim spoštovanjem

Ljubljana, 23. julija 1912.

Ana Gorec

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah

po 6 vin. izvod:

JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLE, Kongresni trg.
ČEŠARK, Selenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUŠNIK, Rimska cesta.
UŠENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIŽAJ, Sp. Šiška.

WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg.
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANSEK, Tržaška cesta.
JEZERSEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAUS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:

Dunaja . . .	12-25	3-15	4-25	5-25	9-06	12-47	5-21	8-58	5-31
Trsta . . .	12-02	4-09	9-04	11-21	2-01	6-12	9-47	11-25	
Trbiža . . .	7-23	9-51	11-14	4-20	7-00	8-15	11-28		
Kamnika . . .	6-42	11-00	2-41	6-15	10-30				
Rudolfovega . .	8-00	3-00	9-13						
Kočevja . . .	8-00	3-00	9-13						
Vrhnike . . .	6-38	10-36	7-23						

* Bezovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih.

Odhod vlakov iz Ljubljane proti:

Dunaju . . .	12-08	12-18	4-39	7-06	11-28	3-11	6-37	9-55	10-25
Trstu . . .	1-20	5-22	5-18	6-08	10-02	1-04	5-41	8-27	
Trbižu . . .	7-47	6-52	9-09	11-30	3-32	6-25	10-00		
Kamniku . . .	7-27	11-50	8-12	7-15	11-00				
Rudolfovem . .	7-32	1-31	7-44						
Kočevju . . .	7-32	1-31	7-44						
Vrhniki . . .	7-35	1-18	8-11						

* Bezovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih. † Od 26. maja oziroma 1. julija.

„DAN“ se prodaja po vseh tobakarnah po 6 vin.

„Dan“ je edini slovenski neodvisni
politiški dnevnik.
„Dan“ je najbolj informirani slovenski
dnevnik.
„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki
izhaja tudi ob nedeljah in
praznikih.
„Dan“ je najodločnejši neodvisni ju-
trani list.
„Dan“ je najcenejši napredni dnevnik;
posamezni izvodi po 6 vinajev,
s pošto mesečno le K 170.
„Dan“ je razširjen v najširših ljud-
skih slojih, ker ga vsako rad
čita in je zato jako uspešno
oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna

priporoča v nakup vsemu
učitelstvu, vsem učitelj-
skim društvom in vsem
okraj. učiteljskim knjiž-
nicam

po vsebini in opremljenosti krasno
Ganglovo knjigo:

Beli rojaki.

Elegantno vezana knjiga
stane 3 K, — broširana
2 K 60 vin., s poštno
26 vinajev več

Naroča se v Učiteljski tiskarni
v Ljubljani

— 670 —

Okno, skozi katero sta prijatelja opazo-
vala napadanje, se je nahajalo ravno nad hiš-
nimi vrati. Tannegny je stekel po sekire.
Vzela sta vsak eno in začela udrihati po pod-
bojih. Spodaj je bobnelo bruno proti vratom,
zgoraj so padali udarci sekir. Udrihala sta z
vsemi močmi in ni preteklo deset minut, ko se
je celo okno z omrežjem vred odločilo od zidu
in padlo z velikim hrupom na ulico.

— Tako drago okno, je vzdihnil Tanne-
gny in si obrisal potne srage.

— Pomirite se prijatelj, se je posmejal ple-
mič, glavni račun napraviva, ko bo hiša po-
drta!

Ko sta izbila okno, se je pokazala v zidu
velika odprtina. Par krepkih udrihov s seki-
rama jo je še povečalo. Napadalcu so sprejeli
padajoče okno s kletvicami in za hip prestali
z obleganjem, nevedoč, kaj naj ta pozdrav po-
meni. Vzdigovali so nosove v zrak in pričra-
kovali, kaj pride za oknom. Njih radovednost
je bila skoro utešena. V zijajoči odprtini se je
pokazala težka omara, ki je popolnoma izpol-
njevala izbito okno.

— Glej jih norce, je kričnil nekdo, sedaj
si zopet masita luknjo!

— Na vrata! je zakričal Ocquetonville in
kakoj je zopet zagrmel nov sunek z brunom.
Zgoraj pa sta čakala plemič in kapitan
ugodne prilike. Može, ki so udrihali po vratih
z ovnom na roko, so morali za vsak nov na-
pad vzeti precejšen zalet. Odmaknili so se
tudi sedaj in se zaleteli...

— Pozor! je vzkliknil Passavant.
— Naredi je odgovoril Tannegny.

— 671 —

Hiša se je stresla pod novim udrihom. Po
ulici je zabobnelo. V tistem hipu sta se uprla
kapitan in plemič v omaro, postavljeno v od-
prtino in jo sunila na cesto.

Tresnilo je med divjim vzklikom. Pas-
sivant se je nagnil in pogledal.

— Pet, je dejal, ko so spodaj privzdignili
omaro in izvlekli mrtve in ranjene.

— Uničenih? je vprašal Tannegny, izven
boja?

— Zmečkanih, stisnjenih, pobitih, drugih pet
se pa zvija ob zidu kakor gliste. Nadaljujva!

Spodaj so odlašali pet ubitih med prekli-
njevanjem in žuganjem. Vsi so se odmaknili
vrat. Debelo bruno je ležalo zapuščeno
tleh. Polomljeni so se tuleče vlekli v stran.
Zdelo se je, da ni nikogar več volja nadaljevati.
Ocquetonville je besnel.

— Naprej smrt božja, je kričal. Pograbit
bruno! Ah hudiči, bojite se, psi prokleti! Kdo
se upa?

Zopet je vzdignilo dvanaest mož ovna in
ga zadegalo proti vratom. Bruno je prodrlo in
napadalcu so radostno zatulili.

— Hura! Sem s sekirami! S tolkači! Raz-
bijte še drugo vratnico!

Podžgani po uspehu so pritekli in jelo je
deževati udarcev. Vrata so bila skoro ulom-
ljena.

V tem hipu se je zabasala odprtina z ne-
čim svetlim in velika glava grde spake je mo-
čila jezik na ulico. Bila je lepa, okovana skri-
nja, namenjena, da sledi omari. Ljudje so jo
zapazili. Pa predno so se mogli umakniti, je
priletel težki naboj in pokopal pod sabo vse.